

המטס לטורקיה – סיפור המעשה.... מאת יגאל מירב

ס"ה השתתפו 5 מטוסים 24 טייסים בנות זוג ואורחים:
 4X-CIG – שי וחנה פופר, אודי ואביבה חרסונסקי, אלישע פרי, רינה ומשה נבות, אירית פינקוס
 4X-ANG אורי ואיילה כהן, מיכאל וחנה פינקוס, חיים ואפרת זקלד
 4X-CHP אבישי אהרון, בועז גורני, אבירם מיטל, רחל שחק
 4X-ANZ יוסי לוי, איציק קניגסברג, ישראל פיינגולד
 4X-CGL דרור ארצי, יגאל מירב, דני לשם

הסיפור מתחיל לפני כחמישה חודשים כשפנה אלי שי והזמין אותי להשתתף במטס לטורקיה שהוא מתכנן. לצערי אמרתי לו אז כי לא נראה לי אפשרות מעשית להשתתף לאור "המצב הכלכלי" לאור בעיות בעבודה ועוד כהנה וכהנה סיבות כדי להתחמק.. אבל שי לא ויתר ונידנד וביקש ולבסוף נעתרתי לאחר שהובטח לי תפקיד "סגן לתפקידים מיוחדים" שכמובן מיד גייסתי את רעי ושותפי לטיסה דרור, לתכנן את הנתיבים....למרות ששי יודע היטב שאיפה יש יגאל שם יש דרור ולהיפך

המועד נקבע ליום ה' 22.5.08 ולשם התכווננו. למיטב זיכרוני מהראלי האחרון היה לנו קשר עם בחור טורקי, בעל ביה"ס לטיסה ליד סמסון שהזמין אותנו לבקר אותו והבטיח הכל "על חשבון הבית" ...
 חידשנו את הקשר וביקשנו ממנו לעזור לנו בארגון החלק האווירי וגם הקרקעי עם הנחיות די ברורות מה אנחנו רוצים לראות ובגדול היכן לבקר. בתאריך 14.4.08 העברנו לו את כל המסמכים הדרושים להגשת בקשה מיוחדת לטיסות VFR בשמי טורקיה מתוך הנחה שיש לו את הקשרים המתאימים כדי לקדם את קבלת ההיתר. הזמן חלף וחילופי דוא"ל לא הניבו את ההיתר המיוחל. התחלנו להיות לחוצים ופנינו בבקשת סיוע לשגרירות הישראלית באנקרה ולחברת HANDELING באדנה כדי לנסות ולקבל את ההיתר שלא להזכיר את השיחות הישירות לראש רשות התעופה האזרחית של טורקיה, לסגנו, ולגברת המטפלת במתן ההיתרים. לעשות סיפור ארוך לקצר קיבלנו את ההיתר ביום ג' אחה"צ, יום לפני הטיסה. אבל זה לא הכל, תכניות הטיסה שלנו נידחו ע"י הטורקים שב ושב והתברר כי היתר VFR מיוחד יש לנו אבל חסר היתר כניסה ונחיתה באדנה. שוב טלפונים וטלפונים ולבסוף ערב הטיסה בשעה 22:00 סודרו כל ההיתרים והרישיונות והטיסה יוצאת לדרך בתאריך המיועד יום ד' 22.5.08

המראנו מחיפה לאדנה בבוקר 08:00 לפי התכנית שנקבעה מראש, טיסה של כ-4 שעות לאדנה LTAF עם כוונה לתדלק ולסיים ביקורת דרכונים עד שעה 14:00. מתוך הכרותינו עם המערכת הטורקית לקחנו בחשבון שעתיים לסידורי קרקע להערכתנו די והותר. כמה זמן לוקח לתדלק 5 מטוסים ולעבור ביקורת דרכונים? צ'יק

צ'יק, לא? ובכן לא במערכת הטורקית. כמובן שלא סיימנו עד שעה 17:00 וכמובן שנדחתה הטיסה המתוכננת לאותו יום עד SIVAS בה הזמן כבר עברנו מלון ואוטובוס להעברה למלון שנאלצנו לבטל

שב מתוך ניסיון ומתוך רצון לחסוך בזמן למחרת בבוקר הגשנו את תכנית הטיסה לפני שעזבנו את השדה והבחור שמטפל בנו הבטיח שהוא מטפל והכל יהיה בסדר. למזלנו מיכאל פינקוס מכיר את אדנה טוב ומצא עבורנו מלון זול ונוח בעיר. אז ב-18:00 זזים סוף סוף העירה למלון למנוחה קצרה, מקלחת והולכים לאכול....

בבוקר יום ו' קמים מוקדם ונוסעים לשדה התעופה כדי להמריא ישירות ל-SAMSUN LTGF היעד אליו תכננו להגיע עד 12:00

כמובן שתכניות הטיסה לא אושרו, למה ככה ולמה ככה? איזה אישור VFR? מי מכיר מי יודע? צריך אישור מאנקרה.... צריך תכנית אחרת תטוסו ככה ולא ככה... לבסוף ממריאים וטסים לסמסון טיסה יפיפייה לרוחב כל טורקיה מהדרום לצפון אל חוף הים השחור. טיסה של כ-4 שעות בגובה נמוך יחסית, לא יותר מ-7500 רגל, לאורך ואדיות, עמקים, נהרות, אגמים ונוף יפה, מתחת לפסגות הרים מושלגים.

ללא אירועים מיוחדים מגיעים לסמסון שם מחכה לנו מדריך ואוטובוס. תדלוק המטוסים באמצעות ג'ריקנים לוקח קצת זמן אבל לא נורא הרי אנחנו בטורקיה.... יוצאים לדרך ורואים את אבי האומה הטורקית אתא טורק בכל פינה, האוניה שבה הגיע לראשונה, יורד מהאוניה עם חבר תומכיו, רוכב על סוס, הבית שבו נולד, המוזיאון לזכרו וכיוצ"ב עוד ועוד אתא טורק....

למחרת בבוקר יוצאים לטיול באזור יערות הגשם של חבל הקאצ'קאר בצפון מזרח טורקיה, מטפסים להרים המושלגים, נהרות שופכים, שדות פרג פורחים והכל ירוק. כמובן שבדרך ולאורך כל הטיול עוצרים במסעדות ובאוכל הטורקי טעים במיוחד היוגורט שלהם ובשר הכבש.

יום שני בבוקר יוצאים לשדה להמשך התכנית והטיסה לקפדוקיה LTAZ. שב מתחיל הסיפור של תכנית הטיסה שלא מאושרת ולא מכירים את האישור שיש לנו ושב ויכוחים ושוב משא ומתן ומזג האוויר לא כל כך מתאים לטיסה יש חזית מפה ויש חזית משם ויום שלם הולך לאיבוד עד שב-14:00 מחליטים שמז"א לאורך הנתבי סביר ואפשר לצאת. שוב טיסה יפה מתחת לעננים ומעל נהרות אגמים ובין ההרים ומגיעים לקפדוקיה. מתאכסנים במלון נחמד עם אוכל טוב במגוון גדול, נחים ויוצאים למועדון לילה לתיירים עם רקדנים ורקדנית בטן. חוזרים למלון מוקדם, מחר יקיצה ב-04:00 בבוקר, יש טיסה בכדור פורח !!!

יום שלישי 04:30 רב הקבוצה על האוטובוס בדרך לחוויה בלתי נשכחת, לטעמי המסמר של הטיול, טיסה בכדור פורח. מגיעים לשדה ממנו ממריאים והנה מחזה מרהיב של כ-30 כדורים פורחים בצבעים שונים ומגוונים מתכוננים לטיסה עם ים של תיירים ואנחנו בניהם. נכנסים כולם לסל אחד וקדימה.

טיסה מרהיבה מעל נופי קפדוקיה המדהימים, עולים יורדים, טסים לאורך הוודיות והרכסים במשך כשעה וחצי, מתקרבים ונוגעים בבלונים אחרים, כושר הניהוג של הבלון מדהים. מה לעשות הזמן חולף ומגיע הרגע לנחות. צוות קרקעי של הבלון כבר מחכה לנו עם שמפנייה ותעודות מצטלמים, אחד מחברי הקבוצה מתגלגל במורד גבעונת וחוזרים למלון לארוחת בוקר.

עוד יום טיולים קרקעי באזור קפדוקיה עם התופעות היפות ובערב ארוחת ערב שלאחריה מקיימים שיחת סיכום, תחקיר ותדריך ("תחדיר") לפני הטיסה לאדנה והביתה למחרת בבוקר.

ושוב סיפור האישורים ותכניות הטיסה וההתארגנות לטיסה לאדנה אבל בסוף, די באיחור אנו מגיעים לאדנה. צריך לתדלק, לעבור ביקורת דרכונים, לשלם אגרות, לשלם לאוטובוס לחצות מסלול, לחצות בחזרה. חצייה מתבצעת רק בעזרת רכב Follow me כן מגיע, לא מגיע, פתאום יש עיכוב בלתי צפוי נשיא טורקיה מגיע לביקור באדנה, כמובן שהוא נוחת בשדה וכל התנועה הקרקעית והאווירית נעצרת לכבודו....

בקצרה אזכיר את הויכוחים הידועים על תכנית הטיסה ואישור שהיה או לא הייה והאישור של אנקרה....אבל סוף סוף ממריאים, באיחור של שעתיים ועם לחץ זמנים להגיע לחיפה לפני חשיכה ובהתאם למועד החזרה שהצהרנו עליו בטרם יציאה מהארץ.

ולסיום הקטע האווירי כמובן שאי אפשר בלי זלמנסון....כנדרש במרחק 180 מייל ימי מהארץ מתקשרים לת"א לזיהוי ומתברר שאין לנו אישור כניסה למרחב האווירי הישראלי....קצת דיבורים בעברית קצת טלפונים בארץ למירב מהאגודה, לאישתי שתיתן רשימת משתתפים והעניין מסתדר...לא מבין למה ואיך אבל אנחנו רואים את מגדל ביה"ס לרפואה בחיפה ממרחק כ- 40 מייל מהחוף, ראות מדהימה כשהשמש מאחורינו מאירה את חופי הארץ...זהו אנחנו בבית.

עוד ראלי תם ולא נגמר, כל מטוסינו שבו לבסיסים בשלום אבל עוד צפוי לנו מפגש זיכרונות של כל המשתתפים וכמובן כ-2000 תמונות ממיטב צלמי הטיולים הישראלים שחלקם כבר מוצבים ברשת.

לסיכום אישי בהחלט, נהניתי מכל רגע, כולל ההכנה והתכנון, חילופי הדוא"לים והכנת הרשימות, הטלפונים לטורקיה ולשגרירות והמתח עד הרגע האחרון, מהחבורה והחברותא, ... מהקפה והתה... והכל הכל. עוד חוויה להתרפק עליה לעת זקנה, כשלא נוכל לטוס....

יגאל מירב 31.5.2008

